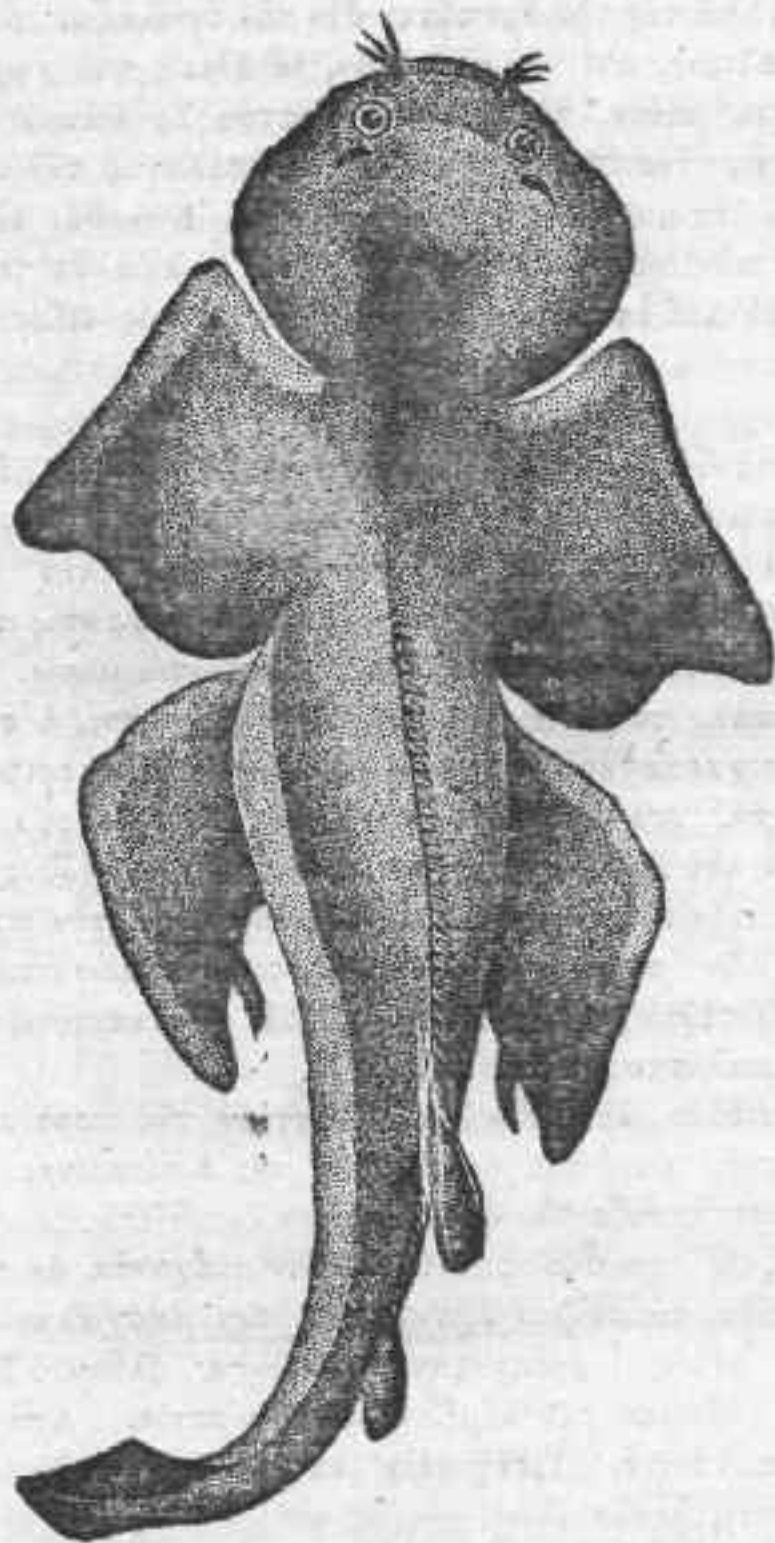

δεκα Γαλλικῶν ποδῶν, καὶ ἀλιεύεται ἰδίως διὰ τὸ δέρμα του, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει πολὺ ὡς περὶ ἔλκημα θηκῶν.

Τὰ πτερύγια τοῦ Θαλασσίου Ἀγγέλου εἶναι μεγάλῃ καὶ σχηματίζουσι γωνιώδη ἐντομὴν κατὰ τὸ μέτρον, εἰς τρόπον ὥστε φαίνονται, ὡς νὰ ἦσαν, ἀνὰ δύο ἐξ ἐκάστου μέρους. Καὶ ἡ μὲν ἐξωτερικὴ αὐτοῦ ἐπιφάνεια εἶναι λευκὴ, ἔχουσα περίεξ φαῖον γύρον, ἡ δὲ ἐπιφάνεια τοῦ σώματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἰσὶ προσκεκολλημένα, ἔχει χρῶμα βαθύ λευκόφαιον. Ἐπειδὴ δὲ τὰ πτερύγια ταῦτα ὁμοιάζουσι πρὸς πτέρυγας πτηνοῦ, ἐνεκα τῆς ἐκτάσεως, τοῦ

σιαγόνῃ ἰσχυρῶς ὀπλισμένην, ἀλλ' εὐχαριστεῖται εἰς βράν μικρῶν ἰχθύων, τοὺς ὁποίους ἀγρεύει μετ' ἡσυχίας, βυθίζων ὅλον αὐτοῦ τὸ σῶμα ἐν τῷ θαλασσίῳ πηλῷ καὶ κινῶν ἀδιακόπως τὰ γένηα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα οἱ μικροὶ ἰχθύες ἐκλαμβάνοντες ὡς σκώληκας καταλλήλους εἰς βρῶιν, τρέχουσι πρὸς αὐτοὺς, ἀλλὰ πίπτουσιν αἵρεται εἰς τὸ στόμα τοῦ Θαλασσίου Ἀγγέλου. Ἡ πανουργία του αὕτη ὑπῆρχε γνωστὴ καὶ τοῖς παλαιοῖς, ὁ Ἀριστοτέλης μάλιστα ἀποδίδει αὐτῷ ἱκανότητα μεγαλητέρων τεχνασμάτων, ὡς τὸ νὰ λαμβάνῃ κατὰ θέλησιν τὸ χρῶμα τοῦ ἐνεδρευομένου ἰχθύος. Τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι δι' αὐτὸ οἱ ἄλιεῖς τῆς Ἑλλάδος ὠνόμασαν αὐτὸν Ἀόχρον· ἀλλ' ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ἄλλος τις εἶναι ὁ παρ' ἡμῖν λύχνος ὀνομαζόμενος ἰχθύς, περὶ οὗ μάλιστα ἔγραψεν ὁ ἀξιότιμος ἱατρός Κ. Βούρος.

Ὁ ἰχθύς οὗτος εἶναι ὠτόκοκ· γεννᾷ δὲ ἐκάστοτε δώδεκα. Κατὰ τὸν Sonnini, οἱ ἄλιεῖς τοῦ ὠκεανοῦ ἀποδίδουσιν εἰς τὰ ὠὰ τοῦ Θαλασσίου Ἀγγέλου στυπτικὴν ἐνέργειαν κατὰ τῶν διαβροχῶν. Ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν τῶν χρόνων τοῦ Πλινίου παρηγγέλλετο ὁ Θαλάσσιος Ἀετὸς εἰς τὰς γυναῖκας, ὡς τοπικόν, πρὸς διατήρησιν τῆς στερεότητος τῶν μαστῶν, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐμποδίζεταί ἡ μεγάλῃ ἀνάπτυξις αὐτῶν.

Ῥίση.

σχήματος καὶ τοῦ χρώματος αὐτῶν, ἐδόθη εἰς τὸν ἰχθύν αὐτὸν τὸ ὄνομα Θαλασσίῳ Ἀγγέλου, ὡς ἐδόθη, τὸ τοῦ Θαλασίου Ἀετοῦ, εἰς τὸ εἶδος τῶν Σελαγῶν τὸ ὁποῖον περιεγράψαμεν ἐν τῷ προηγμέντῃ φυλλαδίῳ.

Τὸ στόμα τοῦ Θαλασσίῳ Ἀγγέλου καίται ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς κεφαλῆς καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὸ ρύγχος, ὡς τῶν λοιπῶν ἰχθύων τοῦ εἴδους τούτου, οἱ δὲ ῥώθωνες καλύπτονται ὑπὸ ἐλαστικῆς μεμβράνης, ἥτις ἐκτεινόμενη διαιρεῖται καὶ σχηματίζει εἶδος γενεῶν εἰς ἀμφοτέρω τὰ ἄκρα τοῦ στόματος. Ὁ ἰχθύς οὗτος δὲν εἶναι ἀδωδερμάγος, ἀν καὶ ἔχει τὴν

ὑπάρχει ἐν Παρισίοις Ἑταιρεία λογιῶν, ἥτις βραβεύει διὰ χρηματικῆς χορηγίας τὰς συγγραφὰς αἰτίνες σκοπὸν ἔχουσι τὴν βελτίωσιν τῶν ἡθῶν δι' ἐξιστορήσεως παραδειγμάτων ἀξίων μιμήσεως. Ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο βραβευθεῖσων τοιούτων συγγραφῶν ἢ μᾶλλον διηγημάτων, εἶδομεν δύο, ἐξ ὧν μεταφράζοντες παραθέτομεν ἐνταῦθα τὴν συντομωτέραν. Ἡ ὑπόθεσις εἶναι τῶνόντι ἠθικωτάτῃ καὶ συγχρόνως παθητικῇ νέος τις ἑτοιμος νὰ νυμφευθῇ κόρην ἥς ἤρᾳτο ἀπὸ τῆς βρεφικῆς ἡλικίας, χωρίζεται ἐκουσίως ἀπ' αὐτῆς, διότι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀποθνήσκων ἀνέθηκεν αὐτῷ τὴν φροντίδα τῆς συζύγου καὶ τῶν ὀρφανῶν του. Ἡ αὐταπάρνησις αὕτη ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τὴν συνήθη ἐν Ἑλλάδι ἀρετὴν, καθ' ἣν ἀπέχουσι τοῦ γάμου οἱ ἀδελφοί, πρὶν ἢ ἀποκαταστήσωσι τὰς ἰδίας ἀδελφὰς, ὡς αἰεὶ μάλιστα στεροῦνται πατρός.

Ἴδου τὸ βραβευθὲν διήγημα.

—ooo—

ΠΕΤΡΟΣ.

—εεε—

Α'.

ὑπάρχει μικρά τις γωνία ἐν Γαλλίᾳ εἰς ἣν ὁ σάκις μετακινῶ καὶ ἀρ' ἥς ὡς αἰεὶ ἀναχωρῶ ἐκ-